

“Amoris laetitia”

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots heu sentit pels mitjans de comunicació la recent publicació d'una nova Exhortació apostòlica del papa Francesc sobre l'amor en la família. Es tracta del darrer gran document papal fruit dels dos Sínodes dels Bisbes dedicats al tema de la família l'octubre de 2014 i l'octubre de 2015. A la pàgina web trobareu un resum del document, així com l'enllaç per accedir al text íntegre. Reprodueixo aquí algunes preguntes i respostes sobre el document que us ajudaran a comprendre més la importància d'aquesta exhortació i us estimularan a llegir-la. Trobareu les respostes completes i les preguntes i respostes que no he reproduït per manca d'espai a la pàgina web del bisbat.

1. Quines són les novetats de l'exhortació *Amoris laetitia*?

L'actitud de l'acompanyament. El papa Francesc, a l'igual que els seus predecessors, reconeix la complexitat de la vida familiar moderna. Però accentua molt més la necessitat que l'Església i els seus ministres estiguin a prop de les persones sense importar la situació en què es trobin o la llunyania que puguin sentir de l'Església: comprendre, acompanyar, integrar i tenir els braços oberts especialment per als qui pateixen (AL 312).

2. Bona part de la controvèrsia en torn al Sínode s'ha centrat en la possibilitat que els divorciats que s'han tornat a casar civilment puguin combregar; però AL no es pronuncia definitivament sobre aquesta qüestió. Per què?

El Sínode apurà que les discussions sobre guanyadors i perdedors no eren productives. El que era productiu, en canvi, era dirigir una mirada profunda a la vida familiar, al matrimoni i al Poble de Déu que s'esforça per viure la seva vocació en temps difícils i complexos. El capítol VIII, “Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat”, analitza en profunditat com les regles generals no s'apliquen estrictament a cada situació en particular. I per això cal tenir en compte

la complexitat de cada situació. AL vol que aquests fidels sàpiguen i sentin que són part de l'Església. Que no estan excomunicats (A 243). Tot i que encara no puguin participar plenament en la vida sacramental de l'Església, se'ls anima a prendre part activa en la vida de la comunitat.

3. Una paraula recurrent en aquest document és “discerniment”. Què significa el discerniment per al papa Francesc? Vol dir senzillament que qualsevol pot buscar un sacerdot compassiu perquè li digui que tot està bé?

El discerniment és un esforç constant per obrir-se a la Paraula de Déu que il·lumina la realitat concreta de la vida quotidiana. El discerniment ens porta a ser dòcils a l'Esperit; anima a cadascun de nosaltres a actuar amb tot l'amor possible en les situacions concretes. El papa Francesc demana als pastors i als fidels que discernixin acuradament cada situació concreta. Tot sacerdot o agent de pastoral involucrat activament en ajudar les persones a créixer espiritualment sap que no hi ha receptes fàcils, ni “talla única”, ni excepcions ràpides i simples. Alhora, el discerniment mai pot separar-se de les exigències de veritat i caritat de l'Evangelí ni dels ensenyaments i de la tradició de l'Església. Cal humilitat i una recerca sincera de la voluntat de Déu.

4. Una de les majors preocupacions de moltes parelles és espaiar els naixements; no obstant, no sembla ser un tema crucial en AL. Per què?

En realitat AL s'ocupa d'aquest tema en diverses seccions diferents, per exemple en els nùms. 42, 68, 82 i 222. Es fa gran èmfasi en el fet que els fills són un do de Déu i una gran alegria per als pares, i se cita també la *Humanae Vitae*, reiterant que els cònjuges han de ser conscients de les seves obligacions en relació amb la paternitat responsable (AL 68).

